

عنوان مقاله:

پهنه بندی مکانی و زمانی هدایت الکتریکی و کل جامدات محلول آب های زیرزمینی دشت گیلان

محل انتشار:

پژوهش آب در کشاورزی، دوره 28، شماره 3 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حوری احمدپور - دانشجوی کارشناسی ارشد آبیاری و زهکشی، گروه مهندسی آب، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

محمدرضا خالدیان - استادیار، گروه مهندسی آب، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

افشین اشرف زاده - استادیار، گروه مهندسی آب، دانشگاه گیلان، رشت، ایران.

مجتبی رضایی - پژوهشگر موسسه تحقیقات برنج کشور، رشت، ایران.

خلاصه مقاله:

در سال های اخیر، منابع آب زیرزمینی استان گیلان در آبیاری مزارع برنج نقش مهمی داشته اند. هدف این پژوهش، بررسی تغییرات مکانی و زمانی هدایت الکتریکی (EC) و کل جامدات محلول (TDS) آب زیرزمینی دشت گیلان در یک دوره آماری چهار ساله با استفاده از روش کریجینگ معمولی است. در این رابطه، نمونه برداری از آب ۱۳۰ حلقه چاه شبکه پایش آب های زیرزمینی استان گیلان، در ماه شهریور سال های ۱۳۸۲ تا ۱۳۸۵ انجام شد. نقشه های پهنه بندی با استفاده از نرم افزار ArcGIS تهیه شد. این نقشه ها نشان می دهد، از نظر میزان TDS، بخش های غربی استان بدون مشکل (کمتر از ۵۰۰ میلی گرم بر لیتر) و بخش های مرکزی و شرقی دارای TDS متوسط (۱۰۰۰-۵۰۰ میلی گرم بر لیتر) می باشند. بیشترین میزان EC آب های زیرزمینی در استان گیلان در بخش های مرکزی و مرکزی متمایل به شرق تجمع و همچنین شوری با گذشت زمان (به جز سال ۱۳۸۴ که علت آن بارندگی زیاد در سال ۱۳۸۳ است) افزایش یافته است. مساحت محدوده های مختلف EC و TDS در هر سال تعیین شد. میزان هدایت الکتریکی در شرق و برخی قسمت های دیگر استان گیلان که ۲۳ تا ۳۴ درصد مساحت منطقه مورد بررسی را شامل می شود بین یک تا ۵/۱ دسی زیمنس بر متر است که باعث کاهش عملکرد برخی محصولات زراعی حساس به شوری نظیر برنج می شود. حفر بی رویه چاه های آب همچنین برداشت بیش از حد مجاز می تواند یکی از دلایل افزایش شوری آب زیرزمینی در مناطق شالیزار استان گیلان می باشد.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1478215>

